

Tomáš Kára

Korpolonia

chapter two

Underworld

Tomáš Kára

Korpolonia – chapter two: Underworld

Copyright © 2026 Tomáš Kára

Redakční úpravy: Miroslav Miča, Vojtěch Brzek

Korektura: Ludmila Dubová

Ilustrace obálky: @ivanwithvodka (fiverr.com)

Sazba: Vojtěch Brzek

ISBN 978-80-87613-07-8

Chtěl bych velice poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na tvorbě. Ať už co se týče příběhu, či korektur.

Neuvěřitelně si vás vážím a děkuji vám.

Pokud první kniha měla být na tvorbu těžká, toto bylo peklo. Na konci dne jsem ale rád a pyšný na sebe i na ty co pomohli, protože to, co jsme společně dokázali vytvořit, se nepovede každému.

Upřímně... díky.

Upozornění

Kniha bezprostředně navazuje na události z knihy **Korpolonia – chapter one**. Pokud jste knihu nečetli, je silně doporučováno znát obsah před čtením.

Rekapitulace první knihy

John a jeho rodina míří do Řecka, ale letadlo po záhadném setkání s tajemným mužem havaruje do kráteru sopky. Přežijí jen bratři John a Steve. Po útěku z blázince, kam se po havárii dostanou, plánují návrat do USA, aby vypátrali, co se vlastně stalo. Setkávají se s brutální tetou Jane, která je chce zneužít k nalezení tajemné Kopolonie, ale po dramatickém útěku a odhalení vražd je Jane zatčena a popravena. I když se zdá, že je klid, John začíná znovu vídat znepokojivé vize.

O čtrnáct let později John, jako bezdomovec, stále hledá odpovědi na minulost, opustí bratra i nový život a vydá se zpět k osudové sopce. Skokem do jejího nitra objeví tajemný svět zvaný Kopolonie, kde se učí přežít mezi domorodci, bojuje v aréně na život a na smrt a začíná chápat, že jeho sny vedly k mnohem většímu osudu, než si kdy dokázal představit. Zatímco se Steve ocitá uprostřed války. Najde si tam však kamaráda se stejným jménem jako jeho bratr, John.

John v Kopolonii čelí náročné přijímací zkoušce na magickou školu Indus. Spolu s novými spolužáky zabíjí Gogotona, objevuje, že je možná vyvolený, a zjišťuje, že jeho sestra Natasha, o které si myslel, že zemřela při havárii, žije jako mocná královna jednoho z ostrovů Kopolonie. Steve je odveden do války proti Číně a smíruje se se smrtí. Mezitím John s týmem přináší místo rostliny skutečné oko Gogotona, čímž se omylem kvalifikují na školu Indus. První hodinu naruší učitel Filko, který varuje před hrozbou v Orososu. A tak se John se svými novými přáteli vydávají na cestu, ale padnou do léčky. Chrisy je vážně zraněná, ale Archivald ji zachrání. Následně tým letí do Orososu, kde se odehraje útok podivných bytostí. John v boji riskuje vše a skočí s nepřáteli z obří výšky. Dopadá vstříc smrti.

Steve se v čínské válce vydává zachránit unesené dítě. S kamarádem Johnem se přibližují k nepřátelské základně. Nakonec jsou oba objeveni. John je postřelen, Steve se schová.

Paralelně Kristine zjišťuje, že John kdysi koupil letenku do Řecká, což ji mate. V Korpolonii John přežije smrtelný pád, díky výboji neznámé síly. Archivald ho zachrání a pošle spolu s Chrysy do města Devil town. Cestou se mezi nimi prohlubuje vztah. V Devil townu nacházejí město ve tvaru démonické hlavy.

Zatímco v Gontu probíhá zasedání rady, která se děsí Johnovy mise, Archivald jim navzdory tomu věří. John se nakonec rozhodne vstoupit do tajemné propasti ve středu Devil townu sám. Steve, John a malý chlapec jsou drženi jako rukojmí v čínské základně. Americká armáda ale zahajuje záchrannou operaci, vtrhne do základny a všechny tři osvobodí. Při ústupu Steve zahlédne, jak čínský generál prchá. Dva dny poté jsou Steve a John oslavováni jako hrdinové, ale tuší, že to nejhorší teprve přijde. Vyrázejí do Hongkongu, centra Čínského království, kde je čeká skutečná válka.

Mezitím Kristine slyší Johnův hlas z neznámého světa. Po jeho stopách odlétá do Řecká, kde doufá, že najde odpovědi. V Korpolonii se Chrysy vrací za Archivaldem, který ji předává záhadnou zlatou kouli a svitek „pro nejhorší chvíli“. Poté se doslova rozpadá v prach.

Chrysy se vzápětí setkává se starší verzí sebe a Johna z budoucnosti, kteří jí nic nevysvětlí, jen zmizí. Dree a Front mezitím zjišťují, že kořenem města Orosos je magický strom, a snaží se přesvědčit tonkrta k evakuaci. Marně, dokud se k němu nevloupají a nedají mu na výběr. Chrysy je mezitím zatčena a předvedena před radu kvůli tomu, že Archivald porušil pravidla a ona je označena za jeho komplice. Vyslýchána je ohledně zlaté koule, svitku i zmizení vyvoleného.

John, který mezitím skočil do propasti v Devil townu, dopadá do pekla. Sleduje brutální scény mučení a smrti. Když je odhalen, přichází o prsteníček a utíká. Dozvídá se, že Dree s Frontem jsou ve smrtelném nebezpečí v Orososu a že Chrysy je uvězněná. A co víc, Devil town je vězení Luntrina, temného boha, jehož kult se pomalu probouzí. Steve a John se ocitají s ostatními vojáky na cestě do Hongkongu, kde očekávají vrchol války. V zchátralém muzeu plánují přenocovat, ale v noci je přepadají nepřátelé. Američtí vojáci jim přicházejí na pomoc. John ale trpí vážnou nemocí, jeho tělo postupně odumírá. Přesto

se snaží bojovat dál, ale je jasné, že mu zbývá málo času. Po bitvě, kterou Američané vyhrávají, Steve nalézá Johnovo mrtvé tělo a ze zoufalství spáchá sebevraždu.

Mezitím v Korpolonii se John pokouší najít cestu z Devil townu, ale neúspěšně. Pozoruje, jak se město připravuje na obětování, a vidí samotného Luntrina, děsivou bytost s rohy, která ovládá Devil town. John se pokusí dostat do jeho chrámu, kde je nakonec zajat samotným Luntrinem. Dree a Front se snaží přesvědčit tonkrta Orososu o nebezpečí, ale neuspějí a musí vzít věci do vlastních rukou. Varují město skrz rozhlas. Jsou ale odhaleni a prchají.

Na poslední chvíli je zachráněn Archivald, který se znovu objeví a vezme je na Křišťálový ostrov, kde se nachází jeho tajný palác. Zde plánují další kroky. Archivald, Front a Dree zachrání Chrisy z vězení v Gontu a společně se vydávají na misi do Devil townu, kde má být vězněn John. Pomocí lektvarů se jim podaří proniknout do chrámu ukrytého pod lávovým jezerem. Johna najdou a osvobodí, ale nemají pro něj ochranný lektvar. Při pokusu o útěk je přepadne Luntrin s těžkooděnci a všechny zajme. Kniha končí šokem.

Chrisy hoří přivázaná ke kůlu a John zoufale hledá cestu, jak je všechny zachránit.

Prologue

„Vstávat a cvičit,“ ozvalo se z chodby hradu. Do ložnice vešel Kai Starlight. Nejvyšší tonkrt. Došel k záclonám a roztáhl je. Místnost se zamořila světlem. Osoba na posteli se probudila. Byl to mladý kluk. „Tak šup, vstáváme, Fogg,“ usmíval se Kai. Fogg si pomalu sedl na postel.

„Proč jsi najednou tak hodný?“ zeptal se. Kaiův úsměv trochu vymizel.

„Jak to myslíš hodný? Vždyť tě jdu jen probudit.“ Fogg se postavil. Byl to nadprůměrně inteligentní kluk.

„Něco se stalo. Něco pro tebe pozitivního, jinak bys nepřišel a řekl bys služkám.“ Poté vešel do koupelny a zamkl se. Kai na něj mluvil přes dveře:

„Zavřel jsem nějakou holku od Archivalda. Ten hajzl ale zdrhnul.“ Fogg odemkl a vyšel ven.

„Proč chceš za každou cenu zabít toho Archivalda? Nebyl to náhodou tvůj nejlepší kámoš za druhých válek?“ Kai přešel před Foggem.

„Teď mě poslouchej,“ začal. Foggova odvaha byla rázem pryč. „Do mých důvodů ti absolutně nic není. Pokud se mnou nebudeš souhlasit, budu tě nucen brát jako nepřítele koruny a budeš popraven. Stejně jako bude za chvíli Archivald.“ Fogg zůstal stát zcela beze slov. Kai nad ním stál a pokračoval: „Copak? Už té tvojí chytré puse došla slova?“ Fogg ale přeci jen nabral trochu odvahy:

„Ale ta holka, kterou jsi zavřel, je nevinná. Nic neudělala.“ Kai přistoupil ještě blíže.

„Dobře mě teď poslouchej, už se nebudu opakovat. Vše, co já dělám, má nějaký důvod. Ona byla komplic Archivalda.“ Fogg sklopil hlavu:

„Ano, otče.“

„Vidíš, že to jde,“ usmál se Kai a odešel z Foggova pokoje. Zastavil se ale ve dveřích. „Už nikdy mi neodporuj,“ dodal a následně zmizel z dohledu. Fogg chvíli pouze stál na místě. Poté se ale vydal na snídani. Čekal, že tam bude

i otec, proto byl překvapený, když ho tam nenašel. Služka mu zrovna nesla vajíčka se slaninou. Fogg se na ni otočil:

„Nevíte, kde je Kai?“ zeptal se. Služka se jen usmála:

„Omlouvám se, ale to vážně netuším, jsem tu od toho, abych nosila jídlo, uklízela a dělala podobné práce.“ Fogg už neodpověděl. Nasnídal se a vydal se na průzkum. Měl tušení, kde bude. V zasedací místnosti, kde posledně odsoudil Archivalda a tu jeho učednici Chrisey. Po několika minutách chůze tam došel. Dveře byly zavřené, ale slyšel z nich zvuky. Před dveřmi stál jeden muž.

„Můžu dovnitř?“ zkusil to Fogg. Nečekaně mu strážný odpověděl, že ne. „Jsem syn nejvyššího tonkrta, Kaie Starlighta.“ Strážný se ironicky ušklíbl:

„Tak to ti gratuluji, ale probíhá tu jednání. Teď už jdi, Starlighte.“ Fogg se naštvál:

„Abys věděl, tak odcházím proto, že chci, a ne proto, že jsi mi to řekl.“ Na to už muž nezareagoval. Fogg odešel. V ten moment se ale rozrazily dveře a z nich vyšel naštvaný Kai. Fogg se rozeběhl za ním. „Otče,“ stále běžel za svým otcem. Ten ho ale ignoroval a pokračoval v cestě do jídelny. Sedl si na svoje místo před všechny a nechal si přinést jeden kus slaniny. Fogg si sedl vedle něj. „Copak se stalo, otče,“ pokusil se dostat z něj nějaké informace. Kai se na něj naštvane otočil:

„Jsi jako krysa. Neustále chceš nějaké informace. Chceš být slyšet a být v popředí.“ Foggovi se v očích objevily slzy. Kai ale pokračoval: „Nejsi nic. Jsi pouze odpad. Chtěl jsem pravého syna. Bojovníka. Ne usmrkanýho nerda, který si čte a hraje si na chytrého. Jsi muž, musíš umět bojovat a být drsný a nebát se ušpinit si ruce.“ Fogg by si přál říct, že to, že je muž, neznamena, že musí být bojovník, ale nechtěl se s ním hádat.

„Tak mi řekni, jaký řešíte problém a já ti ukážu, co ve mně je.“ Kai se zasmál:

„Ty a chovat se jako pravý muž? Lepší vtip tam nemáš?“ Fogg se ale tvářil vážně. Když si toho Kai všiml, otočil se:

„Jednu šanci dostaneš, víc ne.“ Poté se na chvíli odmlčel: „Viš, jak jsem zavřel tu mrchu? Chrisey se jmenovala, myslím... Ten jejich rádoby tým ji zachránil,

a poté vlezli do Devil townu. Jen Archivald někam zmizel.“ Fogg mu trpělivě naslouchal.

„A co s tím tedy chceš dělat?“ zeptal se se zájmem. Kai se postavil. Došel pro mapu Korpolonie.

„To je Křišťálový ostrov,“ ukázal na pravou stranu půlměsíce a pokračoval: „Patří Archivaldovi. Vybudoval si tam Krystal palác. Pojedeme tam a zabereme ho. Vytvoříme portál do Devil townu, vezmeme ty děcka do paláce a tam se je pokusíme dostat na naši stranu. Můj cíl je zabít Archivalda, ne je.“

„Proč chceš zabít Archivalda a ne je?“ zeptal se Fogg.

„Mám pro to své důvody,“ našťavaně odvětil Kai.

Kapitola 1

Devil town – část 2

John musel sledovat, jak se Chrisy svíjí bolestí, protože hoří. Musí to hrát. Prostě musí. Vždyť vypila lektvar ohnivzdornosti, opakoval si pro sebe. Bytost, která je zapalovala, měla krvavě rudou kůži. Jedno oko upíralo pohled na ně, to druhé bylo celé bílé. Měla roztrhané oblečení a na jedné ruce připevněné zařízení chrlicí oheň.

Další na řadě byla Dree. Také měla lektvar. Přesto začala rvát v agonii, když ji bytost zapálila. Pomalu se přesouvala k Frontovi. A tehdy si John uvědomil: On ten lektvar nemá. Ten oheň ho opravdu zapálí. V hlavě se mu roztočilo kolo myšlenek: „Co můžu dělat? Jsem vyvolený, možná. Ale chci riskovat, že nezačnu hořet?“

Pak se na něj nenápadně otočil Front a pohledem mu naznačil, aby se podíval do své kapsy. V ní byl jeden lektvar. John netušil, kde ho Front vzal, ale v tu chvíli mu to bylo jedno. Bytost zapálila Fronta. Ten sebou začal škubat a lektvar mu vypadl na zem. John měl jen pár vteřin na reakci. Začal nohama posouvat lektvar k sobě. Po chvíli se mu ho podařilo přitáhnout. Pokusil se ho sebrat nohama, ale lahvička praskla. Tekutina se rozlila po jeho chodidlech.

Bytost dorazila i k Johnovi. V hlavě mu proběhl celý jeho život: příchod do Korpolonie, jeho malý bráška ve válce, setkání s Archivaldem, Chrisy, Dree a Frontem. Záchrana Orososu.

Bytost ho zapálila. Z posledních sil ji John kopl chodidly, která nebyla přivázaná. Bytost se otočila zpět ke stroji. To Johnovi dalo šanci. Hořely mu jen nohy, chráněné rozlitém lektvarem. Začal se silně škubat. Kůl, ke kterému byl přivázaný, s ním spadl na Fronta, čímž shodil i jeho kůl. Front byl silnější. Dokázal se i s kůlem zvednout a s ním srazil bytost k zemi. Z úst mu vyletěly dva zuby. Stráže kolem stále nezasahovaly.

John se postavil.

„Omlátíme si ty kůly o sebe, ano?“ zakřičel.

„Na tři,“ odpověděl Front. Začali odpočítávat:

„Raz, dva, tři!“

Srazili se. Horní kusy kůlů odletěly. Udělali to ještě dvakrát, ale bez většího úspěchu. Pak Front dostal nápad:

„Skočím s tím do příkopu. Já přežiju, kůl shoří.“ John se zamyslel:

„A co já? Já ten lektvar nemám.“

„A jo,“ došlo Frontovi. „Tak počkej, vysvobodím tebe i ostatní.“

S námahou se přesunul k lávovému příkopu, asi pět metrů daleko, a skočil. John o něj měl strach, ale po chvíli Front z lávy opravdu vylezl. Jakmile se zvedl, strážní odešli. John nechápal. Tohle je nějaká Luntrinova zkouška. Nechce nás zabít. Jen nás zlomit... nebo otestovat.

„Mám nápad. Potřebuji, abys mi věřil. Věříš mi?“ zeptal se Front.

„Mám na výběr?“ pousmál se John.

Front ho zvedl a nesl ho nad lávové jezero. Kůl, ve kterém byl John uvězněn, se téměř okamžitě vypařil. Poté ho Front zvedl zpět. Stejný postup zopakovali s Chrisy a Dree.

Jakmile byli volní, rudá bytost se zvedla.

„Zemřete!“ zařvala. Ohnivý stroj měl rozbitý, takže se na Johna rozeběhla s pěstmi. John uhnul, pak zasadil ránu do brady. Z pusy bytosti vytryskla krev. Nečekal, že hned zaútočí zpět. Kopla ho do kolene. Kruplo.

„Ááá!“ zařval John a padl na kolena. Bytost mu vrazila pěsti do obličeje. Front se rozběhl na pomoc, ale ona ho

chytila pod krkem a odhodila. Chrise s Dree zůstaly ztuhlé.

John dostával ránu za ranou. Podíval se dolů. Uviděl střep lahvičky od lektvaru. Vzal ho do ruky. Bytost se chystala k další ráně, ale John bodl. Střep jí zarazil do boku, blízko ledviny. Padla. Front k ní přiskočil, kopl ji do hlavy, vytáhl střep a zabodl ho do jejího krku. Bytost vykřácela.

Okamžitě se rozeběhli k Johnovi.

„Pojďte mu pomoci!“ rozkázal Front. s Chrise ho chytili za ramena. Dree stála stranou a sledovala je. John měl rozbitý obličej, monokly a koleno v hrozném stavu. Rudé a nateklé. Vzali ho do opuštěného domu.

„Musíme se odsud dostat!“ rozčilovala se Dree.

„Ne,“ odpověděl Front. „Necháme Johna odpočinout. Nepůjdeme bez něj.“

„A jak dlouho tu chceme zůstat?“ ptala se Chrise.

„Dokud nebude schopný chodit.“

Rozdělili si úkoly. Chrise zůstala s Johnem, Dree šla najít cestu ven a Front jídlo. John zakašlal.

„Nemá smysl hledat východ. Devil town byl postaven, aby z něj Luntrin nikdy neodešel. Musíme čekat na Archivalda.“

„A co když nepřijde?“

„Proč by nepřišel?“

„Jde po něm nejvyšší tonkrt – Kai Starlight, myslím.“

John se na ni podíval. Byl vyčerpaný.

„Jděte najít jídlo. O tomhle se pobavíme později.“ Když zůstali sami, Chrise se ho zeptala:

„Jak ti je?“

„Už mi bylo líp,“ odpověděl. Sedla si vedle něj.

„Zvládneš to. Spadl jsi ze stromu v Orososu. Tohle pro tebe bude hračka.“

„Nejsem žádný hrdina. Mám schopnosti, ale nedokážu zachránit všechny.“ Vzpomněl si na Steva. Nevěděl, že je mrtvý. Chrise ho pohladila.

„Ty jsi víc než jen člověk, John. Jsi vyvolený.“

„Ale co mám zachránit? Na Zemi jsem žebрал, tady dělám problémy. Kdybych sem nepřišel, nebyli bychom tady uvěznění.“

„Johne, musíš jen najít způsob. Nemusíš být nesmrtelný.“

„A pokud Archivald zemře, jsme v prdeli.“

„To ano... ale on nezemře jen tak. Musí být stovky let starý.“

„Myslel jsem, že Korpolonie je stará padesát let.“ Chrisy se zasmála. Vysvětlila, že se letopočet resetuje při každé válce s Luntrinem. Nejstarší známý zápis mluví o objevení Gontu. John byl překvapený.

„A víš, kdo byli tvoji předci?“ Chrisy se rozplakala.

„Promiň,“ omluvil se.

„Nemusíš se omlouvat. Jen jsem v té věznici něco zjistila o svých rodičích... a bolí to.“ John ji ujistil, že se mu může kdykoliv svěřit.

„Možná v budoucnu,“ odpověděla. Vtom přiběhli Front a Dree.

„Musíte jít s námi! Něco jsme našli, a neuvěříte co!“ Chrisy pomohla Johnovi vstát. Došli až do jeskyně, kde stálo asi pět metrů vysoké zarostlé kamenné sousoší. Vyobrazovalo osm lidí. Pět na jedné straně, tři na druhé. Ve středu stáli Archivald a Luntrin.

Za Luntrinem stál muž s páskou přes oko a žena, kterou John poznal. Jeho teta Jane. Naproti nim stáli další dva muži, jeden z nich byl Filko, jejich bývalý učitel. Poslední dvě postavy Johna úplně šokovaly.

„C.... co?“ zašeptal. „To jsou moji rodiče.“

„Co dělají tvoji rodiče na soše Odboje proti Pánům zla?“ zeptala se Dree.

„Odboj?“ nechápal John. Dree mu vysvětlila, že to byla skupina bojující proti Luntrinovu týmu během druhé války.

John si vzpomněl. Jeho sestra Natasha možná žije. Archivald říkal, že je jednou ze tří Omeg. Musíme ji najít.

„Jakmile to půjde, navštívíme moji sestru Natashu. Možná ví víc.“

Náhle se před nimi otevřel portál a vyšli z něj dva muži.

„Pojďte. Nejvyšší tonkrt s vámi chce mluvit.“

Všichni se na sebe zmateně podívali. A pak vstoupili do portálu. Jakmile zmizeli, portál se zavřel.

Dragons World

„Je mi moc líto tvého manžela. Slyšela jsem váš rozhovor.“ Kristine se snažila nevybouchnout.

„Vy jste poslouchala můj rozhovor?“ Paní se zatvářila ustaraně.

„Ne, já to tak nemyslela. Já... slyším i to, co bych si nepřála,“ nervózně se usmála.

„Můj manžel zemřel na Alzheimerera.“ Kristine si cenila, že se jí paní snaží pomoci, ale chtěla být sama ve svých myšlenkách. Nechtěla ji však odbýt.

„To mi je moc líto,“ řekla a doufala, že už paní mluvit nebude. Jenže paní byla neodbytná. Podívala se jí na břicho. „Byla jste s ním těhotná. Alespoň na něj budete mít navždy vzpomínku. Víte, jestli to bude holčička, nebo chlapeček?“ Kristine docházely nervy.

„Zatím nevím.“

Postarší paní se znovu nadechla, že promluví, ale přerušil ji pilot.

„Celá posádka vás vítá na letu z New Yorku do Nisyrosu. Let potrvá dvanáct hodin. Poletíme v průměrné výšce jedenáct tisíc metrů nad mořem. Očekáváme mírné turbulence. V našem čase do destinace dorazíme v devět hodin večerních, v jejich čase budou čtyři hodiny ranní. Teplota v době přiletu má být dvacet devět stupňů. Teď prosím věnujte pozornost bezpečnostnímu videu v televizi před vámi. Přeji příjemný let.“

V té době si John prohlížel letáček s nejhezčími místy v Dragons Worldu.

„Měli bychom se podívat na dračí sochu, do dračí restaurace a na Velkou dračí zeď.“

Front se usmál. „Takže už tu kvůli drakovi nejsi.“

„Jsem. Ale rád bych se tu podíval, když už tu jsme,“ podrbl se John za hlavou.

„Jak chceš. Ale teď bych se docela rád naobědval,“ kručelo Frontovi v břiše.

„Tak se můžeme podívat do té restaurace,“ usmál se John.

„Klidně. Ale ty povedeš cestu.“

John souhlasil, a tak jen podle mapky začali ve velkém městě hledat restauraci.

„Víš, co mi přijde divné?“ řekl Front, když koukal do Johnovy mapky.

„No?“ zajímal se John.

„Údajně tu mají všude pochodovat strážé a mají nás hledat. Kolik jsi tu viděl vojáků? Já to vím přesně. Nula.“

John se zamyslel. „Máš pravdu. Když nad tím přemýšlím, tak jsem taky neviděl ani jednoho.“

Chvilí přemýšleli, proč to tak je, ale na nic nepřišli. Nakonec pokračovali v hledání restaurace a skoro po hodině ji našli. Na domě byl velký nápis:

RESTAURACE U DRAKA

John se usmál.

„A jsme tu.“

Front se na Johna jen usmál a vešli spolu dovnitř. Vše v restauraci bylo do dračího stylu. Posadili se ke stolu, který byl celý ze dřeva, ale nohy byly draci, co stůl drželi vlastní pusou.

Objednali si gogotonovou polévku, protože John ji už měl, když byl u domorodců. Když jim ji přinesli, vypadala skoro totožně jako ta od domorodců, a byla opět dobrá.

Při jídle řešili, co po nich asi budou chtít, aby je pustili na ostrov. Po chvíli jim došlo, že nejspíš peníze. Po jídle se tedy vydali k přístavu.

Stál tam poměrně starý muž.

„Co byste potřebovali, mladíci?“ zakašlal.

„My bychom chtěli na ostrov draků,“ řekl John. Starý muž se začal smát.

„Vy byste chtěli vlastního draka. Zaprvé: může tam pouze jeden. A zadruhé: budete muset splnit úkol, abych mohl zjistit, zda jste hodni.“

„Zapiš nás,“ pousmál se John.

„Tento úkol může být smrtelný. Jste si tím opravdu jistý?“ zeptal se starý muž. Než John stihl cokoli říct, Front ho o kousek odtáhl:

„Jsi si tím opravdu jistý? Jsme hledaní po celé zemi. Pokud se někam zapíšeme a přijdou sem... ti strážníci nás budou hledat a uvidí, že jsme se sem zapsali. Je konec. Jen to ber na vědomí, než uděláš nějakou blbost.“

John beze slov došel za starým pánem a řekl:

„Připiš nás.“

„Jména.“ Odpověděl stroze.

John si s Frontem vyměnil pohled a řekl:

„Steve Minthon...“ John se zamyslel a podíval se na Fronta. „... a Dreeion Ficker.“ Starý muž se usmál a jména si zapsal na dlouhý kus papíru s ostatními.

„Vaše zkouška je následující. Zde na tomto svitku...“ podal Johnovi svitek, „...naleznete náповědu na místo, kde bude určitá věc. Tu mi musíte přinést. Ale tuto náповědu mají i jiní lovci. Kdo mi tu věc přinese jako první, může na loď.“

John se ani nerozloučil. Vyběhl za Frontem a spolu odešli na hotel.

„Musíme k nám. Tam rozluštíme tu náповědu,“ oznámil John.

„Tak ji teď alespoň přečti, ať můžeme přemýšlet i cestou.“

John souhlasil a otevřel svitek. Stálo na něm:

*V nitru lesa hlubokého,
hlídají mě monstra zlého.
V noci zářím, ve dne spím.
Mé jméno v srdci ukryto mám,
v mém středu hlesá síla,
kterou hledáš.*

Zaujala tě ukázka?

Neváhej a objednej si knihu

Korpolonia - chapter two: Underworld

ještě dnes.

www.korpolonia.cz

Tomáš Kára
Korpolonia – chapter two: Underworld

Copyright © 2026 Tomáš Kára

Vydal Carter Reproplus s.r.o., Ohradní 1424/2b,
140 00 Praha 4 – Michle, v roce 2026.

Elektronická verze

První vydání.

ISBN 978-80-87613-07-8